

TEKST 32: Ibn Ishaq om drabet på Sallam ibn Abu'l-Huqayq¹

Ibn Ishaq (ca. 704-767) var arabisk historiker og skrev en biografi (sira) om profeten Muhammed, Sirat Rasul Allah ("Guds sendebuds liv"). Dette værk er en central kilde til islams tidlige historie og Muhammeds liv.

Da Voldgravskrigen og sagen angående Banu Quraiza² var forbi, kom spørgsmålet om Sallam b. Abu'l-Huqayq³, kendt som Abu Rafi, op i forbindelse med dem, der havde samlet de forskellige stammer mod budbringeren. Nu havde Aus-stammen dræbt Ka'b b. al-Ashraf⁴ før Uhud på grund af hans fjendskab mod budbringeren, og fordi han satte mænd op mod ham, så Khazradj spurgte og fik budbringerens tilladelse til at dræbe Sallam, der var i Khaibar.

Muhammad b. Muslim b. Shihab al-Zuhri fra 'Abdullah b. Ka'b b. Malik fortalte mig: En af de ting, som Gud gjorde for sin budbringer var, at disse to stammer blandt ansarerne, Aus og Khazradj, konkurrerede, den ene med den anden, som to hingste. Hvis Aus gjorde noget til budbringerens fordel, ville Khazradj sige: "De skal ikke i budbringerens øjne og i islam stå høje-re end os i anseelse", og de ville ikke hvile, før de kunne gøre noget lignende. Hvis Khazradj gjorde noget, ville Aus sige det samme.

Da Aus havde dræbt Ka'b på grund af hans fjendskab mod budbringeren, brugte Khazradj disse ord og spurgte sig selv, hvilket menneske, der var lige så fjendtlig over for budbringeren som Ka'b? Og så huskede de Sallam, der var i Khaibar, og spurgte og fik budbringerens tilladelse til at dræbe ham.

Fem mænd fra Banu Salima af Khazradj drog til ham: 'Abdullah b. Atik, Mas'ud b. Sinan, 'Abdullah b. Unays, Abu Qatada al-Harith b. Rib'i og Khuza'i b. Aswad, en allieret fra Aslam. Da de drog af sted, udnævnte budbringeren 'Abdullah b. Atik som deres leder, og han forbød dem at dræbe kvinder og børn. Da de kom til Khaibar, gik de til Sallams hus om natten efter at have låst alle døre i bebyggelsen for beboerne. Nu var han [Sallam] i sit øvre kammer, som en stige gik op til. De klatrede op ad denne, indtil de kom til døren og bad om at få lov til at komme ind. Hans kone kom ud og spurgte, hvem de var, og de fortalte hende, at de var arabere, der søgte efter forsyninger. Hun fortalte dem, at deres mand var her, og at de kunne komme ind. Da vi trådte ind, boltede vi døren til værelset for hende og os selv, da vi frygtede noget skulle komme imellem os og ham. Hans kone skreg og advarede ham om os, så vi løb mod ham med vore sværd, mens han lå på sin seng. Det eneste, der ledte os frem i nattens mørke var hans hvidhed som et egyptisk tæppe. Da hans kone skreg, ville en af os løfte sit sværd imod hende, men så huskede han budbringerens forbud mod at dræbe kvinder og trak sin hånd tilbage. Men havde det ikke været for det, ville vi have gjort det af med hende den aften. Da vi havde nedhugget ham med vores sværd, jog 'Abdullah b. Unays sit sværd i maven på ham, indtil det gik lige igennem ham. Da sagde han: "Qatni, qatni", dvs. 'det er nok'.

Vi gik ud. Nu havde 'Abdullah b. 'Atik et dårligt syn, og han faldt ned fra stigen og forstuede sin arm alvorligt, så vi bar ham, indtil vi fik ham med til en af deres vandkanaler og gik ned i

¹ Fortællingen om drabet på Abu'l-Huqayq genfindes ligeledes i Hadith-litteraturen, Bukhari 4:52:264; 5:59:370-372

² Se tekst 30 og 31

³ En af den jødiske Nadir-stammes ledere, der tidligere var blevet fordrevet fra Medina og som havde slået sig ned i Khaibar. Se tekst 28-29

⁴ Se tekst 24

den. Folkene tændte lamper og gik på jagt efter os i alle retninger, indtil de opgav håbet om at finde os, og de vendte tilbage til deres herre og samlede sig omkring ham, mens han var ved at dø. Vi spurgte hinanden, hvordan vi kunne vide, at Guds fjende var død, og en af os meldte sig frivilligt til at gå hen og se. Så han gik hen og blandede sig med folk. Han fortalte: "Jeg fandt

5 hans kone og nogle jøder samlet omkring ham. Hun havde en lampe i hånden og så på hans ansigt og sagde til dem: 'Ved Gud, jeg er sikker på, at jeg hørte 'Abdullah b. 'Atiks stemme. Så tænkte jeg, at jeg måtte tage fejl og tænkte: 'Hvordan kan Ibn 'Atik være i dette land?' Så vendte hun sig mod ham, så ham ind i ansigtet og sagde: "Ved jødernes Gud, han er død!" Aldrig har jeg hørt sødere ord end disse."

10 Så kom han tilbage til os og fortalte os nyheden, og vi løftede vores kammerat op og tog ham med til budbringeren og fortalte ham, at vi havde dræbt Guds fjende. Vi diskutererede foran ham, hvem der havde dræbt ham, idet hver enkelt af os gjorde krav på dåden. Budbringeren forlangte at se vores sværd, og da han så på dem, sagde han: "Det er 'Abdullah b. Unays sværd, der dræbte ham. Jeg kan se spor af mad på det.

15

J. M. Rosenløv & M. Pihl: *Korstogene – Islams ekspansion og kristen modoffensiv* (2014)

[Ibn Ishaq: *Sirat Rasul Allah*, her efter A. Guillaume: *The Life of Muhammad*. Oxford [1955] 2009, afs. 714-715 (s.482f.)]

20